dermed; og, om det end ikke kan kaldes i Tvivl, at Mange, uden at være forpligtede dertil, vilde træffe lignende Foranstaltninger, saa maa det dog erkjendes, at Andre vel vilde undlade det, og ialfald af trange Kaar lade sig friste til Opsættelser.

Vi anse det ikke hævet over Tvivl, om det, naar den i Forslaget til Pensionsloven § 8 indførte Bestemmelse om den Pension, hvortil Enkerne skulle være berettigede, faaer Lovskraft, er rigtigt at sætte Grændsen for den pligtmæssige Forsikkring af en Overlevelsesrente for Enkerne saa høit som til en Femtedeel af de omhandlede Embedsindtægter, efterdi der da ved Pensionsloven vindes en Sikkerhed for Enkerne, som ikke tilforn fandt Sted. Forholdene kunne og stille sig saaledes, at det vilde være hensigtsmæssigere at fordele Overlevelsesrenten paa Embedsmandens Enke og Børn. Men vi have dog fundet overveiende Grunde for at lade den hidtilværende Grændse bestaae uforandret, navnlig af Hensyn til den Betryggelse, som derved tillige vindes for Børnene, saalænge Moderen lever, og til de Vanskeligheder, der vilde være forbundne med at gjennemføre en til de vexlende factiske Forhold svarende Fordeling.

Derimod skulle vi tillade os at henlede det ærede Landsthings Opmærksomhed paa Embedsmandens Stilling, naar han paa en Tid, da han var i sit Embede, har tegnet en Overlevelsesrente, og han derefter afskediges med Pension. Denne Forandring vil da efter Forslaget til Pensionsloven medføre, at hans aarlige Indtægter nedsættes betydeligen, og i Almindelighed til ½ a ⅔ af det Beløb, som de andrage, da Forsikkringen skete. Skal han nu alligevel vedblive i sin øvrige Levetid at bære den samme aarlige Udgift, saa vil dertil medgaae en saameget større Anpart af de Indtægter, af hvilke han nu skal have sit Udkomme. Da dette hverken stemmer med Lovens Grundsætninger, eller billigen kan fordres, tillade vi os at indstille, at der tilføies Lovforslaget en ny § 10, saalydende:

„Naar den, der har forsikret sin Enke en Overlevelsesrente, senere afskediges med Pension, er han berettiget til at faae den ham efter nærværende Lov paahvilende Forpligtelse bestemt i Forhold til Pensionen, og bliver derefter Overlevelsesrenten at beregne."

Med denne Forandring indstilles Forslaget til Antagelse.

Blechingberg, Formand og Ordfører. Krabbe.
Simony. M. P. Brunn. O. Nielsen.
Petersen. Ulrik.

V.

Betænkning

over

Forslag til Lov om en forandret Tidsbestemmelse i 4de Paragraph af Loven om Afløsning af det tidligere af Huse og Boliger paa Landet betingede Pligtarbeide,

afgiven af Folkethingets Udvalg.

Da Valgene af Formændene for Afløsningen af det omhandlede Pligtarbeide ifølge Loven af 4de Juli 1850 næsten alle først ere foretagne i Septbr. d. A., enkelte Valg endog i den sidste Halvdeel af nævnte Maaned, deler Udvalget Overbevisningen om Nødvendigheden i, at der for indeværende Aar gives de Arbeidspligtige Adgang til i et passende Tidsrum efter afvigte 1ste October, at kunne begjære Afløsning med samme Retsvirkning, som om Begjæringen overeenstemmende med Slutningsbestemmelsen i Lovens § 4 var gjort forend 1ste October. Udvalget formener imidlertid, at de Arbeidspligtiges Krav i saa Henseende vil være fyldestgjort derved, at den Frist, inden hvilken Afløsningen skal begjæres, fastsættes til 15de Januar 1851.

Lovforslaget, ved hvilket vi iøvrigt Intet finde at erindre, anbefale vi derfor til at vedtages, ikkun med den Forandring:

at „inden 1ste Februar 1851" forandres til „inden 15de Januar 1851".

Kampmann. Ordfører. Høier. C. Jensen.

Trykt hos Kgl. Hofbogtrykker Bianco Luno.